

ERHVERVSSEKTORSTØTTE MED FORNUFT – FORSLAG TIL DEN NYE BISTANDSSTRATEGI!

Af Erik Jørs, speciallæge i arbejdsmedicin, leder af Internationalt Center for Miljø, Arbejds miljø og Folkesundhed

Støtte til udvikling af et konkurrencedygtigt erhvervsliv og produktion i udviklingslandene er bistand der nytter i fattigdomsbekæmpelsen – det er der ingen tvivl om.

Alligevel er vi mange der undres, når virksomheder får støttekroner til at flytte deres produktioner til udviklingslandene efterladende arbejdsløse og tomme haller i Danmark – hvordan skal det gå på sigt? Og vi undres når velpolstrede virksomheder får støtte til udvikling af deres virksomhed i et udviklingsland, en omkostning som de sagtens selv kunne bære – men det er vel den samme mekanik som når milliardæren får folkepension?

Jeg mener man bør støtte udviklingen af et lokalt erhvervsliv og produktion i udviklingslandene og ikke støtte en udflytning af vores eget erhvervsliv og arbejdspladser – den omkostning bør de danske virksomheder selv kunne stå for i deres formentlig fornuftige valg med at 'gå globalt' i en søgen efter billigere produktion og større markedsandele.

Erhvervsstøtte til et udviklingsland kunne være hjælp til en mere moderne og renere miljøvenlig produktion, støtte til et godt arbejdsmiljø, gode sociale forhold for arbejderne og støtte til fagforeninger, arbejdstilsyn, forebyggelse og behandling af de mange arbejdsbetingede ulykker og sygdomme der forekommer i udviklingslandene. Danmark har her masser af know how i forhold til så mange andre bistandsgivere - vi har miljøingeniører og teknikere, fabrikstilsynsførende, erfarne fagforeningsfolk, læger med speciale i arbejds- og miljømedicin etc. – lad os bruge disse spidskompetencer i den nye bistandsstrategi i højere grad en det hidtil har været tilfældet!

For at beskytte vor hjemlige produktion, men også for at beskytte mennesker og miljø i udviklingslandene, bør en kontrol med produktionsvilkårene af de varer vi importerer sættes yderligere i system – så vi sikrer os mod børnearbejde, nedslidning af arbejderne, arbejdsulykker, forgiftninger og miljøforurening. Fair Trade, virksomheders CSR og mærkningsordninger er gode tiltag, men det er ikke nok at lade virksomhederne kontrollere og garantere sig selv. Det er der hundrede års erfaring for herhjemme, hvor rimelige produktionsvilkår først opstod da arbejdsgivernes uindskrænkede råderet på virksomheden blev brudt ved dannelsen af fagforeninger og deraf følgende arbejdstager-arbejdsgiver forhandlinger, understøttet af myndighedernes lovgivning og kontrol med produktionsvilkår og den sociale sikkerhed.

Lad os understøtte en sådan udvikling i de lande, hvor vi importerer vores forbrugsgoder fra, og hvor lønningerne stadig er en brøkdel af vores, hvor arbejdsmiljø og miljøforhold er elendige og hvor arbejderne frie organisationsret er ikke eksisterende – der er nok at tage fat på!